

4. W ramach zarzutu czwartego skarżąca twierdzi, że INEA/Komisja naruszyła istotny wymóg proceduralny ze względu na brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji – INEA/Komisja nie uzasadniła w wystarczający sposób okoliczności, że skarżąca nie otrzymała co najmniej 3 punktów we wszystkich kategoriach, a uzasadnienie przedstawione przez INEA/Komisja było oparte na błędnym rozumieniu okoliczności faktycznych.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2017 r. – Vialto Consulting / Komisja

(Sprawa T-617/17)

(2017/C 402/56)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Vialto Consulting Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz strony skarżącej kwoty 190 951,93 EUR z tytułu wyrządzonej jej rzeczywistej szkody oraz kwoty 129 992,63 EUR tytułem utraconych korzyści wraz z odsetkami za zwłokę od momentu wydania wyroku w niniejszej sprawie do momentu całkowitej zapłaty;
- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz strony skarżącej kwoty 150 000 EUR tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną jej reputacji zawodowej wraz z odsetkami za zwłokę od momentu wydania wyroku w niniejszej sprawie do momentu całkowitej zapłaty, oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze spółka akcyjna pod firmą „Vialto Consulting Korlátolt Felelősségű Társaság” (zwana dalej „spółką Vialto”) wnosi do Sądu Unii Europejskiej na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE w związku z art. 268 TFUE o naprawienie szkód poniesionych wskutek bezprawnego zachowania Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (zwanego dalej „OLAF-em”) i innych służb Komisji Europejskiej (zwanej dalej „Komisją”) w ramach wykonywania finansowanej przez Unię Europejską umowy o świadczenie usług nr TR2010/0311.01–02/001 zawartej między Centralną Jednostką Finansująco-Kontraktującą (zwaną dalej „CFCU”) Republiki Turcji a konsorcjum przedsiębiorstw, do którego należała spółka Vialto.

W szczególności strona skarżąca podnosi, że Komisja – bądź za pośrednictwem OLAF-u, bądź za pośrednictwem innych służb Komisji – wyrządziła spółce Vialto następujące szkody: (a) szkodę majątkową w wysokości 190 951,93 EUR stanowiącą rzeczywistą szkodę; (b) szkodę majątkową w wysokości 129 992,63 EUR stanowiącą utracone korzyści oraz (c) szkodę niemajątkową w wysokości 150 000 EUR z powodu naruszenia jej reputacji zawodowej.

Spółka Vialto utrzymuje, że poniosła wymienione wyżej szkody wskutek działań lub zaniechań Komisji w trakcie kontroli na miejscu przeprowadzonej przez OLAF w spółce Vialto lub po tej kontroli. Spółka Vialto utrzymuje ponadto, że Komisja naruszyła następujące reguły, które przyznają jednostkom prawa:

- art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2185/1996 w związku z przeprowadzeniem kontroli przez OLAF, a w szczególności w związku z przyznanymi temu urzędowi kompetencjami ograniczonymi do kontroli;

- zasadę dobrej administracji, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę proporcjonalności w związku z kontrolą przeprowadzoną przez OLAF;
- prawo do bycia wysłuchanym w związku z działaniami Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Polityki Sąsiedztwa i Negocjacji w sprawie Rozszerzenia po przeprowadzeniu kontroli przez OLAF.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2017 r. – Teollisuuden Voima / Komisja

(Sprawa T-620/17)

(2017/C 402/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finlandia) (przedstawiciele: M. Powell, Solicitor, adwokaci: Y. Utzschneider, K. Struckmann i G. Forwood)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (EU) 2017/1021 z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.44727 2016/C (ex 2016/N), którą Francja zamierza wdrożyć na rzecz grupy Areva ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że Komisja nie uzasadniła w wystarczający sposób decyzji wbrew art. 296 TFUE z powodu nadmiernie lapidarnej redakcji opublikowanej wersji zaskarżonej decyzji, która nie pozwala stronie skarżącej zapoznać się z uzasadnieniem tej decyzji, a Trybunałowi dokonać kontroli.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do przywrócenia długoterminowej rentowności grupy Areva.
 - Strona skarżąca powołuje się w tym względzie na Wytyczne Komisji dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji, w których to wytycznych wymaga się, by plan restrukturyzacji przywrócił długoterminową rentowność beneficjenta w rozsądnych ramach czasowych i na podstawie realistycznych założeń ⁽²⁾.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie zaproponowanych środków mających na celu ograniczenie zakłóceń konkurencji na głównym rynku, na którym grupa Areva będzie prowadzić działalność po restrukturyzacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędu w ocenie poprzez uzależnienie zatwierdzenia pomocy państwa od nieodpowiednich i niewystarczających warunków.